

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 216

Femte Sæssion.

66de Møde.

Løverdagen den 14de Januar.

(Forts.)

J. A. Hansen: Det kunde maaskee nu være det rette Øieblik ganske i Almindelighed at omtale Fleertallets Nægtelse af at søie Regjeringen i at udflyde forskjellige Paragrapher af den nærværende Grundlov, af den Grund, at de kun kunne kaldes „Løsteparagrapher“. Den Betragtning, som har ledet Udvalgets Fleertal i saa Henseende, er hovedsagelig for det Første den, at man, som allerede nyligt bemærket, ikke vilde gaae ind paa at lade Forandringerne fremtræde som en ny Grundlov, men derimod indføre de Forandringer, som man har tænkt sig nødvendige, i den Form, at de bleve til Forandringer i den nuværende Grundlov. Dernæst har det tillige været min Betragtning, at, jo større Modstand der hidtil fra Regjeringens Side har vlist sig imod at tage det ønskelige Hensyn til Døphvælsen af disse Løsteparagrapher, desto større Nødvendighed er der efter min Formening for fremdeles at holde stærkt paa dem. De have været en stadig Paamindelse for Regjeringen, saalange de have staaet der, til at stræbe hen i de Retninger, hvori de vise, og man har fra Regjeringens Side stadigt og bestandigt, jo nærmere man er kommen dertil, hvor vi nu ere, fundet en stærkere og stærkere Modstand mod at fremme, hvad disse Paragrapher have givet Løfte om. Naar dette nu ikke har været til at forhindre, naar dette har været en Kjendsgjerning, uagtet Løfterne stode der, saa maa man antage, at Modstanden og Uvillien til at fremme de Sager, som indeholdes i disse Paragrapher, vilde blive saameget større, naar denne stadige Paamindelse om, at de dog skulle fremmes,

ikke var tilstede, og det har derfor for mig været en Nødvendighed, særligt paa Grund af den Erfaring, jeg saaledes har udtalt, at holde stærkt paa dem. Jeg har ogsaa troet, at det ærede Ministerium vilde betragte det Slags Ting som mindre væsentlige, idet jeg ikke har fundet den Betragtning, Regjeringen i saa Henseende har gjort til sin, gennemført med tilstrækkelig Conseqvens. Naar jeg nemlig har taget den Motivering, som blev givet af den ærede Premierminister ved Grundlovsudkastets Forelæggelse, for mig, saa har jeg der seet saadanne Grunde anførte for, at den har optaget enkelte af Paragrapherne, at jeg ikke har kunnet forstaae, hvorfor Regjeringen ikke har gjort disse Grunde gjældende ogsaa med Hensyn til samtlige de Paragrapher, som den har ønsket at blive fri for. Jeg skal blot bemærke, at den ærede Premierminister med Hensyn til Grundlovens §§ 77 og 78, som ere optagne i Udkastets §§ 47 og 48, angiver som Grund for, at de ere optagne, at der ikke siden Grundlovens Emanation er foregaaet Noget, paa Grund af hvilket det kunde være mindre passende nu, end dengang de bleve optagne; men, vil man anlægge denne Maalestok med Hensyn til de forskjellige Paragrapher, som Regjeringen ønsker at blive fri for, saa troer jeg, at man om flere af dem vil kunne sige, at der ikke siden Grundlovens Emanation er foregaaet Noget, som kunde gøre det mindre passende at optage dem nu end dengang, og, naar denne Betragtning har været tilstrækkelig for Regjeringen til at optage enkelte af Paragrapherne, saa seer jeg ikke, hvorfor den ikke skulde være tilstrækkelig til ogsaa at optage de andre. Men Regjeringen er gaaet endnu langt videre, idet den angaaende en enkelt Para-